

Antoni Jodłowski

Wieliczka, pow. Kraków. Stanowisko II (zamek)

Informator Archeologiczny : badania 4, 252-253

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

kwadratowego zarysu bruku. Omawiana konstrukcja rysowała się na planie w formie bardzo regularnych pasów ciemnej ziemi z dużą zawartością węgla drzewnych, poprzedzielanych 15—20 cm pasami jasnej gliny identycznej z calcem. Szerokość pasów ciemnych wynosiła 1,30 m.

Ceramika występująca na tym stanowisku podobnie jak w pierwszym sezonie badawczym zalicza się do schyłku XIII, XIV, XV w. i okresów nowożytnych. Metale w przeważającej części z XIII i XIV w. Brak natomiast ceramiki z wczesnego średniowiecza w przeciwieństwie do wyników z pierwszego sezonu badawczego.

Stanowisko będzie badane w 1971 roku.

WARSZAWA — Zamek

patrz okres nowożytny

WARSZAWA — Zerzeń

patrz okres lateński

WENECJA, pow. Żnin

Muzeum im Jana Kasprowicza
w Inowrocławiu

Zamek

Badania prowadził mgr Czesław Sikorski pod ogólnym kierownictwem mgr Zdzisława Ciary. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań. Zamek średniowieczny.

Badania były prowadzone w ramach nadzoru archeologicznego przy pracach, związanych z uporządkowaniem ruin zamku Mikołaja z Chomiąży herbu Nałęcz.

Po oczyszczeniu murów i majdanu z drzew i krzewów przystąpiono do odsłaniania zewnętrznego lica północnego muru zamku. Po obniżeniu skarpy, przylegającej do muru o około 1,5 m odsłonięto stopę muru oraz niewidoczne dotąd przypory, jedną w północno-zachodnim narożniku, a drugą w połowie zamkowego muru. Skarpę tworzyło gruzowisko z cegieł, przemieszanych grudami zaprawy wapiennej i próchniczną ziemią. Tkwiły w nim nieliczne ułamki ceramiki średniowiecznej i zwierzęce kości. Pod murami wieży (narożnik północno-wschodni) znajdowano wiele cegieł silnie przepalonych. Gruzowisko powstało wskutek zwałenia się części ceglanej partii murów wieży i muru obwodowego zamku.

W przyszłym roku prace będą kontynuowane.

WIELICZKA, pow. Kraków

Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka

Stanowisko II (zamek)

Badania prowadził mgr Antoni Jodłowski. Finansowało Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Siódmy sezon badań. Osada wielokulturowa i ruiny zamku średniowiecznego.

Kontynuowano prace wykopaliskowe w Wieliczce za zamku. Celem badań było ustalenie średniowiecznego poziomu użytkowego w poszczególnych punktach zabudowań zamkowych oraz chronologii muru kamiennego odkrytego w ubiegłych latach, datowanego przez architektów na XIII wiek. Założono trzy wykopy Nr Nr XLIII—XLV.

Wykop XLIII o wymiarach 2 x 2 m zlokalizowano wewnątrz baszty pochodzącej przypuszczalnie z XIV w. Pogłębiono go do głębokości 3 m po czym eksplorację przerwano — nie osiągając calca — ze względu na silnie napływającą wodę. Wypełnisko stanowiła warstwa gruzu ceglano kamiennego zawierająca fragmenty ceramiki nowożytniej, głównie z XVIII i XIX w.

Wykop XLIV usytuowano przy wewnętrznej stronie muru kamiennego przebiegającego przez dziedziniec zamkowy, w zachodniej części ruin. Pierwotne wymiary wykopu wynosiły 3 x 2 m, później zostały powiększone wskutek obsunięcia się profili. Wykop przebadano do głębokości 6,70 m. Nawarstwienia kulturowe sięgały do poziomu 6,50 m od obecnej powierzchni gruntu. Do najciekawszych obiektów należy odkrycie wkopu pod fundament muru oraz ustalenie głębokości zalegania stopy fundamentowej 6,50 m. Ceramika znaleziona w wypełnisku wykopu pochodzi z XIII/XIV w. Na ten okres należy datować budowę muru kamiennego oraz najstarszych założeń obronnych na zamku.

Wykop XLV o wymiarach 3 x 2 m założono przy zewnętrznej stronie muru północnego skrzydła zamku (od strony plant) i pogłębiono do 2 m. Na głębokości 0—182 cm występowały nawarstwienia kulturowe z czasów nowożytnych a na poziomie 182 cm pojawiła się żółta glina — calec.

WIDORADZ, pow. Wieluń patrz wczesne średniowiecze

WIERZBICA, pow. Szydłowiec patrz wczesne średniowiecze

WIZNA, pow. Łomża patrz wczesne średniowiecze

WOLIN — Stanowisko 1 patrz wczesne średniowiecze